Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 761/2001**

ze dne 19. března 2001

o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS)

(Úř. věst. L 114 , 24.4.2001, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**A1**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 761/2001

ze dne 19. března 2001

o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ([3]), s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 20. prosince 2000,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 2 Smlouvy stanoví, že Společenství má mimo jiné za úkol podporovat v celém Společenství udržitelný růst, a usnesení ze dne 1. února 1993 ([4]) zdůrazňuje význam udržitelného růstu.

(2) Program „Směrem k udržitelnému rozvoji“ předložený Komisí, který byl z hlediska celkového konceptu schválen usnesením ze dne 1. února 1993, podtrhuje roli a odpovědnost organizací jak za posílení hospodářství, tak i za ochranu životního prostředí ve Společenství.

(3) Program „Směrem k udržitelnému rozvoji“ požaduje rozšíření nástrojů v ochraně životního prostředí a využití tržních mechanismů, aby přiměl organizace k přijetí aktivnějšího přístupu v této oblasti, a to nad rámec dodržování všech platných právních požadavků týkajících se životního prostředí.

(4) Komise by měla podporovat soudržný přístup k právním nástrojům vytvářeným na úrovni Společenství pro oblast ochrany životního prostředí.

(5) Nařízení Rady (EHS) č. 1836/93 ze dne 29. června 1993 o dobrovolné účasti průmyslových podniků v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí ([5]) prokázalo svou účinnost při zlepšování dopadů činnosti průmyslu na životní prostředí.

(6) Zkušenosti získané při provádění nařízení (EHS) č. 1836/93 by se měly využít pro zvýšení schopnosti systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) Společenství, aby bylo dosaženo zlepšení celkového vlivu činnosti organizací na životní prostředí.

(7) EMAS by měl být dostupný pro všechny organizace s dopady na životní prostředí a měl by jim poskytovat prostředky ke zvládnutí těchto dopadů a ke zlepšení celkového vlivu činnosti organizací na životní prostředí.

([1]) Úř. věst. C 400, 22.12.1998, s. 7 a Úř. věst. C 212 E, 25.7.2000, s. 1.
([2]) Úř. věst. C 209, 22.7.1999, s. 43.
([3]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 1999 (Úř. věst. C 219, 30.7. 1999, s. 385), potvrzené dne 6. května 1999 (Úř. věst. C 279, 1.10.1999, s. 253), společný postoj Rady ze dne 28. února 2000 (Úř. věst. C 128, 8.5.2000, s. 1) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 6. července 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. února 2001 a rozhodnutí Rady ze dne 12. února 2001.
([4]) Usnesení Rady a zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, ze dne 1. února 1993 o programu Společenství pro politiku životního prostředí a opatřeních ve vztahu k životnímu prostředí a udržitelnému rozvoji (Úř. věst. C 138, 17.5.1993, s. 1).
([5]) Úř. věst. C 168, 10.7.1993, s. 1.

▼B

(8) V souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality, uvedenými v článku 5 Smlouvy, lze účinnosti programu EMAS ke zlepšení vlivu evropských organizací na životní prostředí lépe dosáhnout na úrovni Společenství. Toto nařízení má pouze zajistit jednotné provedení programu EMAS v celém Společenství poskytnutím společných pravidel, postupů a základních požadavků týkajících se EMAS, zatímco přijímání opatření, která lze přiměřeně provést na vnitrostátní úrovni, je ponecháno členským státům.

(9) Organizace by měly být podněcovány k dobrovolné účasti na programu EMAS, přičemž mohou z této účasti získat výhody, pokud jde o právní kontrolu, úsporu nákladů a obraz, který si o nich utvoří veřejnost.

(10) Je důležité, aby se na programu EMAS podílely malé a střední podniky, jejichž účast by měla být podporována usnadněním přístupu k informacím, ke stávajícím podpůrným fondům a k veřejným institucím a vytvořením nebo podporou opatření týkajících se technické pomoci.

(11) Údaje poskytnuté členskými státy by měla Komise využít ke stanovení potřeby rozvoje zvláštních opatření s cílem dosáhnout větší účasti organizací v programu EMAS, zejména malých a středních podniků.

(12) Průhlednost a důvěryhodnost organizací zavádějících systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí se zvyšuje, když je přezkoumán jejich systém řízení podniku, program auditu z hlediska ochrany životního prostředí a prohlášení o stavu životního prostředí, aby se ověřilo, zda splňují odpovídající požadavky tohoto nařízení, a když jsou jejich prohlášení o stavu životního prostředí a jeho aktualizace schvalovány akreditovanými ověřovateli stavu životního prostředí.

(13) Proto je nezbytné zajistit a neustále zlepšovat odbornou způsobilost ověřovatelů stavu životního prostředí, a to na základě nezávislého a neutrálního akreditačního systému, rekvalifikace a vhodného dohledu nad jejich činností, aby byla zajištěna důvěryhodnost programu EMAS. Proto by měla být zajištěna úzká spolupráce mezi vnitrostátními akreditačními orgány.

(14) Organizace by měly být podněcovány, aby vypracovávaly a zpřístupňovaly veřejnosti pravidelná prohlášení o stavu životního prostředí, která by veřejnosti a dalším zúčastněným osobám poskytla informace o vlivu jejich činnosti na životní prostředí.

(15) Členské státy by měly mít možnost podněcovat organizace k účasti v programu EMAS.

(16) Komise by měla poskytnout kandidátským zemím technickou podporu při vytvoření struktur potřebných pro použití programu EMAS.

(17) Kromě základních požadavků systému řízení podniku z hlediska ochrany životního prostředí přikládá program EMAS zvláštní význam těmto prvkům: souladu s právními předpisy, zlepšení celkového vlivu činnosti organizace na životní prostředí a také externí komunikaci a zapojení zaměstnanců.

▼B

(18) Komise by měla upravit přílohy tohoto nařízení s výjimkou přílohy V, uznat evropské a mezinárodní normy týkající se životního prostředí, které jsou relevantní k EMAS, a vytvořit obecné zásady pro partnerství osob zúčastněných na programu EMAS za účelem zajištění soudržného provádění požadavků EMAS v členských státech. Při vypracování těchto obecných zásad by Komise měla zohlednit politiku životního prostředí Společenství, a zejména právní předpisy Společenství a případné mezinárodní závazky.

(19) Opatření potřebná k provedení nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Komise 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([1]).

(20) Toto nařízení by mělo být případně s ohledem na získané zkušenosti po určité době přezkoumáno.

(21) Evropské instituce by měly usilovat o přijetí zásad podle tohoto nařízení.

(22) Toto nařízení nahrazuje nařízení (EHS) 1836/93, které se zrušuje,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Program systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí a jeho cíle

1. Zřizuje se program Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí umožňující dobrovolnou účast organizací (dále jen „EMAS“), pro hodnocení a zlepšení celkového vlivu činností organizací na životní prostředí a poskytnutí odpovídajících informací veřejnosti a jiným zúčastněným osobám.

2. Cílem programu EMAS je podporovat neustálé zlepšování celkového vlivu činnosti organizací na životní prostředí

a) vytvářením a zaváděním systémů řízení podniků z hlediska ochrany životního prostředí, jak je popsáno v příloze I;

b) systematickým, objektivním a pravidelným hodnocením výkonu těchto systémů, jak je popsáno v příloze I;

c) poskytováním informací o vlivu činnosti organizace na životní prostředí a otevřeným dialogem s veřejností a ostatními zúčastněnými osobami;

d) aktivním zapojením zaměstnanců v organizaci a vhodným počátečním a dalším výcvikem, který jim umožní aktivní účast na úkolech uvedených v písmenu a). Na žádost se zapojí také zástupci zaměstnanců.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „politikou životního prostředí“ celkové cíle a zásady jednání organizace ve vztahu k životnímu prostředí, včetně dodržování všech souvisejících právních požadavků na ochranu životního prostředí, a rovněž závazek neustále zlepšovat vliv činnosti organizace na životní prostředí; politika životního prostředí poskytuje rámec pro stanovení a přezkoumávání obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí;

b) „neustálým zlepšováním vlivu činnosti organizace na životní prostředí“ proces každoročního zlepšování měřitelných výsledků systému řízení podniků z hlediska ochrany životního prostředí, které souvisejí s tím, jak organizace řídí významné environmentální

([1]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

aspekty, založený na politice životního prostředí a na obecných a specifických cílech ochrany životního prostředí organizace; zlepšení přitom nemusí nastat ve všech oblastech činnosti zároveň;

c) „vlivem činnosti organizace na životní prostředí“ výsledky řízení organizace, pokud jde o environmentální aspekty;

d) „prevencí znečištění“ použití postupů, technik, materiálů nebo výrobků, které zabraňují, snižují nebo regulují znečištění, což může zahrnovat recyklaci, zpracování, změny postupů, kontrolní mechanismy, účinné využití zdrojů a nahrazení materiálů;

e) „přezkoumáním stavu životního prostředí“ úvodní podrobná analýza problémů ochrany životního prostředí, dopadů a vlivu na životní prostředí souvisejících s činnostmi organizace (příloha VII);

f) „environmentálním aspektem“ prvek činností, výrobků nebo služeb organizace, který může mít vliv na životní prostředí (příloha VI); významným environmentálním aspektem je environmentální aspekt, který má nebo může mít podstatný dopad na životní prostředí;

g) „dopadem na životní prostředí“ změna životního prostředí jak negativní, tak pozitivní, zcela nebo částečně vyplývající z činností, výrobků nebo služeb organizace;

h) „programem ochrany životního prostředí“ popis opatření (odpovědností a prostředků) učiněných nebo plánovaných k dosažení obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí a lhůty pro jejich dosažení;

i) „obecným cílem ochrany životního prostředí“ celkový cíl ochrany životního prostředí vyplývající z politiky životního prostředí, který si organizace sama stanoví, a který je pokud možno kvantifikován;

j) „specifickým cílem ochrany životního prostředí“ podrobný požadavek na výkon, který je pokud možno kvantifikován, který se uplatňuje v organizaci nebo její části, vyplývá ze stanovených obecných cílů a je třeba jej stanovit a splnit pro dosažení těchto obecných cílů;

k) „systémem řízení z hlediska ochrany životního prostředí“ ta část celkového systému řízení, která zahrnuje organizační strukturu, plánování, odpovědnosti, techniky, postupy, procesy a zdroje pro rozvoj, provádění, dosažení, posouzení a podporu politiky životního prostředí;

l) „auditem ochrany životního prostředí“ nástroj řízení, zahrnující systematické, dokumentované, pravidelné a objektivní hodnocení výkonu organizace, systému řízení a postupů ochrany životního prostředí s cílem:

   i) usnadnit provozní kontrolu způsobů chování, které mohou mít dopad na životní prostředí,

   ii) posouzení dodržování politiky životního prostředí, včetně obecných a specifických cílů organizace, týkajících se ochrany životního prostředí (příloha II);

m) „cyklem auditu“ období, ve kterém se provádí audit všech činností v organizaci (příloha II);

n) „auditorem“ osoba nebo tým, interní nebo externí, jednající jménem vedení organizace, které mají individuálně nebo kolektivně odbornou kvalifikaci uvedenou v bodě 2.4 přílohy II a jsou dostatečně nezávislé na činnostech, pro které provádějí audit, aby mohly provést objektivní posouzení;

o) „prohlášením o stavu životního prostředí“ údaje uvedené v bodě 3.2 písm. a) až g) přílohy III;

p) „zúčastněnou osobou“ jednotlivec nebo skupina včetně orgánů, na které se vztahuje nebo kterých se týká vliv činnosti organizace na životní prostředí;

q) „ověřovatelem stavu životního prostředí“ osoba nebo organizace nezávislá na ověřované organizaci, která získala akreditaci v souladu s podmínkami a postupy uvedenými v článku 4;

▼B

r) „akreditačním systémem“ systém pro akreditaci a dohled nad činností ověřovatelů stavu životního prostředí provozovaný nestrannou institucí nebo organizací určenou nebo vytvořenou členským státem (akreditační orgán) s dostatečnými zdroji a odbornou způsobilostí, která disponuje vhodnými postupy pro výkon funkcí stanovených tímto nařízením;

s) „organizací“ společnost, korporace, firma, podnik, orgán nebo instituce, jejich část nebo kombinace, která je či není právnickou osobou, veřejná nebo soukromá, která má své vlastní funkční strukturu a správu.

Jednotka, která má být zaregistrována jako organizace účastnící se programu EMAS, se dohodne s ověřovatelem stavu životního prostředí a případně s odpovědnými orgány při zohlednění pokynu Komise vydaného postupem podle čl. 14 odst. 2, přičemž nesmějí být překročeny hranice členského státu. Nejmenší jednotkou, která může být vzata v úvahu, je místo. Za výjimečných okolností stanovených Komisí postupem podle čl. 14 odst. 2 může být subjekt, který má být posouzen kvůli zaregistrování do programu EMAS, menší než místo, např. pododdělení s vlastními funkcemi;

t) „místem“ celé území v určité lokalitě, které podléhá kontrole určité organizace a na kterém probíhají činnosti, vyrábějí se výrobky a poskytují se služby. To zahrnuje veškerou infrastrukturu, vybavení a materiál;

u) „příslušnými subjekty“ jmenované členskými státy, celostátní, regionální nebo místní, v souladu s článkem 5 k provádění úkolů uvedených v tomto nařízení.

Článek 3

Účast v programu EMAS

1. Program EMAS je otevřen všem organizacím, které chtějí zlepšit celkový vliv své činnosti na životní prostředí.

2. Pro zaregistrování do programu EMAS musí organizace

a) provést přezkoumání svých činností, výrobků a služeb z hlediska ochrany životního prostředí podle přílohy VII zaměřené na problémy uvedené v příloze VI a s ohledem na výsledky tohoto přezkoumání zavést systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí, který zahrne všechny požadavky uvedené v příloze I, zejména dodržování odpovídajících právních předpisů na ochranu životního prostředí.

Organizace, které mají certifikovaný systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí uznaný podle požadavků článku 9, nemusí provést formální přezkoumání stavu životního prostředí při přechodu na zavedení EMAS, pokud certifikovaný systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí poskytuje údaje potřebné pro stanovení a vyhodnocení environmentálních aspektů stanovených v příloze VI;

b) provést nebo nechat provést audit ochrany životního prostředí podle požadavků stanovených v příloze II. Audity by měly vyhodnotit vliv činnosti organizace na životní prostředí;

c) vypracovat prohlášení o stavu životního prostředí podle bodu 3.2 přílohy III. Prohlášení musí věnovat zvláštní pozornost výsledkům, kterých organizace dosáhla s ohledem na své obecné a specifické cíle ochrany životního prostředí, a požadavku neustále zlepšovat celkový vliv činnosti organizace na životní prostředí, přičemž musí zvážit informační potřebu dotyčných zúčastněných osob;

d) nechat ověřit, zda přezkoumání stavu životního prostředí, pokud bylo provedeno, systém řízení, postup auditu a prohlášení o stavu životního prostředí splňují příslušné požadavky tohoto nařízení a nechat schválit prohlášení o stavu životního prostředí ověřovatelem stavu životního prostředí, aby bylo zajištěno, že splňuje požadavky přílohy III;

e) předat schválené prohlášení o stavu životního prostředí příslušnému subjektu členského státu, v němž je usazena organizace, která žádá o registraci, a po registraci toto prohlášení zpřístupnit veřejnosti.

▼B

3. K udržení registrace v programu EMAS musí organizace

a) nechat ověřit systém řízení a audit z hlediska ochrany životního prostředí v souladu s požadavky bodu 5.6 přílohy V;

b) předávat potřebné roční schválené aktualizované prohlášení o stavu životního prostředí příslušnému subjektu a zpřístupnit je veřejnosti. Odchylky od četnosti, se kterou se aktualizace provádí, lze učinit za okolností stanovených v pokynu Komise přijatém postupem podle čl. 14 odst. 2, zejména pro malé organizace a malé podniky podle doporučení Komise 96/280/ES ([1]), a pokud v systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí nejsou žádné provozní změny.

Článek 4

Akreditační systém

1. Členské státy vytvoří systém pro akreditaci nezávislých ověřovatelů stavu životního prostředí a pro dohled nad jejich činností. Za tímto účelem mohou členské státy buď využít stávající akreditační instituce, nebo příslušné subjekty uvedené v článku 5, nebo jmenovat nebo zřídit jiný subjekt s odpovídajícím statutem.

Členské státy zajistí, aby složení těchto systémů bylo takové, aby zaručilo jejich nezávislost a neutralitu při plnění jejich úkolů.

2. Členské státy zajistí, aby byly tyto systémy plně funkční do 12 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

3. Členské státy zajistí vhodné konzultace s dotyčnými osobami při vytváření a řízení akreditačních systémů.

4. Akreditace ověřovatelů stavu životního prostředí a dohled nad jejich činností musí být v souladu s požadavky přílohy V.

5. Ověřovatelé stavu životního prostředí akreditovaní v jednom členském státě mohou provádět ověřování systému řízení v každém jiném členském státě v souladu s požadavky stanovenými v příloze V. Zahájení ověřovací činnosti musí být oznámeno členskému státu, ve kterém je činnost prováděna, a činnost podléhá dohledu akreditačního systému tohoto členského státu.

6. Členské státy uvědomí Komisi o opatřeních přijatých podle tohoto článku a oznámí odpovídající změny ve struktuře a postupech akreditačního systému.

7. Komise podporuje postupem podle čl. 14 odst. 2 spolupráci mezi členskými státy zejména proto, aby se předešlo neslučitelnosti mezi přílohou V a kritérii, podmínkami a postupy, které vnitrostátní akreditační orgány uplatňují při akreditaci a dohledu nad činností ověřovatelů stavu životního prostředí, a aby byla zajištěna jednotná kvalifikace ověřovatelů stavu životního prostředí.

8. Akreditační orgány vytvoří shromáždění všech akreditačních orgánů s cílem poskytnout Komisi prvky a prostředky ke splnění povinností podle odstavce 7. Shromáždění zasedá nejméně jednou za rok za přítomnosti zástupce Komise.

Shromáždění vypracuje podle potřeby pokyny k otázkám akreditace, odborné způsobilosti a dohledu nad činností ověřovatelů stavu životního prostředí. Dokumenty s takovýmito pokyny jsou přijímány postupem podle čl. 14 odst. 2.

K zajištění harmonizovaného fungování akreditačních orgánů a ověřovacího procesu ve všech členských státech vypracuje shromáždění postupy pro proces vzájemného hodnocení. Účelem vzájemného hodnocení je zajistit, aby akreditační systémy členských států splňovaly požadavky tohoto nařízení. Zpráva o činnostech vzájemného hodnocení bude předána Komisi, která ji pro informaci sdělí výboru uvedenému v čl. 14 odst. 1 a zpřístupní veřejnosti.

([1]) Úř. věst. L 107, 30.4.1996, s. 4.

▼B

Článek 5

Příslušné subjekty

1. Do 3 měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost určí každý členský stát příslušný subjekt pověřený prováděním úkolů stanovených v tomto nařízení, zejména v článcích 6 a 7, a uvědomí o tom Komisi.

2. Členské státy zajistí, aby složení příslušných subjektů zaručovalo jejich nezávislost a neutralitu a aby příslušné subjekty uplatňovaly jednotně ustanovení tohoto nařízení.

3. Členské státy udělí příslušným subjektům pokyny pro pozastavení a zrušení registrace organizací. Příslušné subjekty musí mít k dispozici zejména postupy pro

— posuzování připomínek zúčastněných osob týkajících se registrovaných organizací a

— zamítnutí, pozastavení nebo zrušení registrace organizací.

4. Příslušný subjekt je příslušný pro registraci organizací v programu EMAS. Proto reguluje registraci organizací jejich vedení v rejstříku.

5. Příslušné subjekty ze všech členských států se scházejí nejméně jednou za rok v přítomnosti zástupce Komise. Cílem těchto schůzí je zajistit soudržnost postupů týkajících se registrace organizací v programu EMAS, včetně pozastavení a zrušení registrace. Příslušné subjekty vypracují proces vzájemného hodnocení za účelem jednotného přístupu k registraci v praxi. Zpráva o činnostech vzájemného hodnocení bude předána Komisi, která ji pro informaci sdělí výboru uvedenému v čl. 14 odst. 1 a zpřístupní veřejnosti.

Článek 6

Registrace organizací

Příslušné subjekty registrují organizace na základě těchto skutečností:

1. Pokud příslušný subjekt

   — obdržel schválené prohlášení o stavu životního prostředí,

   — obdržel od organizace vyplněný formulář, který obsahuje alespoň minimální údaje uvedené v příloze VIII,

   — obdržel poplatek za registraci případně splatný podle článku 16,

   — je přesvědčen na základě předložených údajů, zejména na základě dotazů u příslušného donucovacího orgánu o dodržování příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí danou organizací, že organizace splňuje všechny požadavky tohoto nařízení,

   zaregistruje organizaci žádající o registraci a udělí jí registrační číslo. Příslušný subjekt uvědomí vedení organizace o registraci organizace.

2. Pokud příslušný subjekt obdrží od akreditačního orgánu zprávu o dohledu, podle které nebyly provedeny činnosti ověřovatele stavu životního prostředí dostatečně adekvátně, aby bylo zajištěno, že organizace žádající o registraci splnila požadavky tohoto nařízení, registrace se podle situace zamítne nebo pozastaví, dokud se neprokáže, že organizace dodržuje požadavky programu EMAS.

3. Pokud organizace nepředloží příslušnému subjektu do tří měsíců, kdy o to byla požádána,

   — roční schválené aktualizované prohlášení o stavu životního prostředí nebo

   — vyplněný formulář, který zahrnuje alespoň minimální údaje uvedené v příloze VIII, nebo

   — případně splatný registrační poplatek,

   registrace organizace se pozastaví nebo zruší v závislosti na druhu a rozsahu nedostatku. Příslušný subjekt uvědomí vedení organizace o důvodech těchto opatření.

▼B

4. Pokud příslušný subjekt dospěje na základě předložených údajů k závěru, že organizace již nesplňuje jednu nebo více podmínek tohoto nařízení, registrace organizace se pozastaví nebo zruší v závislosti na druhu a rozsahu nedostatku.

   Pokud příslušný donucovací orgán uvědomí příslušný subjekt o porušení zákonných požadavků týkajících se ochrany životního prostředí danou organizací, zamítne příslušný subjekt registraci této organizace nebo případně její registraci pozastaví.

5. Zamítnutí registrace, její pozastavení nebo zrušení vyžaduje konzultaci s příslušnými zúčastněnými osobami, aby měl příslušný subjekt podklady potřebné k rozhodnutí. Příslušný subjekt uvědomí vedení organizace o důvodech těchto opatření a o jednání s příslušným donucovacím orgánem.

6. Zamítnutí nebo pozastavení registrace se zruší, pokud příslušný subjekt obdrží uspokojivé informace o tom, že organizace dodržuje požadavky programu EMAS, nebo pokud obdrží informaci od příslušného donucovacího orgánu, že porušení bylo napraveno a organizace učinila uspokojivá opatření s cílem zajistit, aby se neopakovalo.

Článek 7

Seznam registrovaných organizací a ověřovatelů stavu životního prostředí

1. Akreditační orgán vytvoří, reviduje a aktualizuje seznam ověřovatelů stavu životního prostředí a rozsah akreditace v jejich členském státě a sděluje každý měsíc Komisi a příslušnému subjektu přímo nebo prostřednictvím vnitrostátních orgánů, podle rozhodnutí dotyčného členského státu, změny v tomto seznamu.

2. Příslušné subjekty vytvoří a vedou seznam registrovaných organizací ve svém členském státě a měsíčně jej aktualizují. Příslušné subjekty sdělují každý měsíc Komisi přímo nebo prostřednictvím vnitrostátních orgánů, podle rozhodnutí dotyčného členského státu, změny v tomto seznamu a případně zorganizují systém výměny informací v rámci sítě pověřených místních orgánů, členěný podle hospodářských odvětví a oblastí působnosti.

3. Komise vede seznam ověřovatelů stavu životního prostředí a organizací registrovaných v EMAS a zpřístupní jej veřejnosti.

Článek 8

Logo

1. Organizace účastnící se programu EMAS mohou používat logo uvedené v příloze IV, jen pokud mají platnou registraci v programu EMAS. Technické specifikace týkající se reprodukce loga budou přijaty postupem podle čl. 14 odst. 2 a zveřejněny Komisí.

2. Logo programu EMAS mohou organizace použít v těchto případech:

a) na schválené informace popsané v bodě 3.5 přílohy III za okolností vymezených v pokynu Komise přijatém postupem podle čl. 14 odst. 2, který zajistí, aby nedošlo k záměně se značkami ekologicky šetrných výrobků (v tom případě se použije verze loga číslo 2 uvedená v příloze IV);

b) na schválené prohlášení o stavu životního prostředí (v tom případě se použije verze loga číslo 2 uvedená v příloze IV);

c) na záhlaví dopisů registrovaných organizací (v tom případě se použije verze loga číslo 1 uvedená v příloze IV);

d) na propagačních dokumentech oznamující účast organizace v programu EMAS (v tom případě se použije verze loga číslo 1 uvedená v příloze IV);

▼B

e) na nebo v reklamách na výrobky, činnosti a služby pouze za okolností stanovených v pokynu Komise přijatém postupem podle čl. 14 odst. 2, který zajistí, že nedojde k záměně se značkami ekologicky šetrných výrobků.

3. Logo se nesmí použít v těchto případech:

a) na výrobky nebo jejich obaly;

b) ve spojení se srovnáním s jinými výrobky, činnostmi nebo službami.

Komise však může jako součást hodnocení stanoveného v čl. 15 odst. 3 zvážit, za jakých výjimečných okolností lze logo použít, a pro tyto případy přijme pravidla postupem podle čl. 14 odst. 2, která zajistí, že nedojde k záměně se značkami ekologicky šetrných výrobků.

Článek 9

Vztah k evropským a mezinárodním normám

1. U organizací, které uplatňují evropské a mezinárodní normy týkající se otázek životního prostředí v oboru programu EMAS, které jsou certifikovány odpovídajícími certifikačními postupy jako organizace, jež dodržují tyto normy, se předpokládá, že splňují odpovídající požadavky tohoto nařízení za podmínky, že

a) uvedené normy jsou uznány Komisí postupem podle čl. 14 odst. 2;

b) požadavky na akreditaci certifikačního orgánu jsou uznány Komisí postupem podle čl. 14 odst. 2.

Odkazy na uznané normy (včetně odkazů na příslušné části programu EMAS, kterých se týkají) a uznané požadavky na akreditaci se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropských společenství.*

2. Aby mohly být organizace uvedené v odstavci 1 registrovány v programu EMAS, musí prokázat ověřovateli stavu životního prostředí, že dodržují i požadavky, které nejsou v těchto uznaných normách obsaženy.

Článek 10

Vztah k ostatním právním předpisům Společenství týkajícím se životního prostředí

1. Programem EMAS nejsou dotčeny

a) právní předpisy Společenství;

b) vnitrostátní právní předpisy nebo technické normy, které nejsou součástí práva Společenství;

c) povinnosti organizací vyplývající z těchto právních předpisů a norem, pokud jde o kontrolu ochrany životního prostředí.

2. Členské státy by měly zvážit, jak lze zohlednit registraci v programu EMAS v souladu s tímto nařízením při provádění a kontrole dodržování právních předpisů týkajících se životního prostředí, aby se předešlo zbytečnému vynakládání dvojího úsilí jak u organizací, tak u příslušných donucovacích orgánů.

Členské státy uvědomí Komisi o opatřeních učiněných v tomto ohledu. Komise předá informace získané od členských států Evropskému parlamentu a Radě, jakmile jsou dostupné, nejméně však každé tři roky.

Článek 11

Podpora účasti organizací, zejména malých a středních podniků

1. Členské státy podporují účast organizací v programu EMAS, a zejména zváží potřebu zajistit účast malých a středních podniků

— usnadněním přístupu k informacím, podpůrným fondům, veřejným institucím a veřejným zakázkám, aniž jsou dotčena pravidla Společenství o zadávání veřejných zakázek,

— přijímáním a podporováním opatření technické pomoci, zejména ve spojení s iniciativami příslušných profesních nebo místních subjektů (např. místní orgány, obchodní komory, profesní svazy),

▼B

— tím, že přiměřené registrační poplatky přispívají k vyšší účasti.

K podpoře účasti malých a středních podniků, včetně těch, které jsou soustředěny v určitých zeměpisných oblastech, mohou místní orgány za účasti průmyslových svazů, obchodních komor a zúčastněných osob poskytovat pomoc při vymezování podstatných dopadů na životní prostředí. Malé a střední podniky toho mohou využít při vytváření svých programů ochrany životního prostředí a obecných a specifických cílů svých systémů řízení EMAS. Kromě toho mohou být na regionální nebo vnitrostátní úrovni vyvinuty programy na podporu účasti malých a středních podniků, například programy postupného přístupu, který časem povede k registraci do programu EMAS. Při použití tohoto systému je třeba se vyhnout zbytečnému správnímu zatížení účastníků, zejména malých organizací.

2. K podpoře účasti organizací v programu EMAS by měla Komise a ostatní orgány Společenství a rovněž orgány veřejné moci na vnitrostátní úrovni zvážit, aniž je dotčeno právo Společenství, jak lze zohlednit registraci v programu EMAS při stanovení kritérií pro politiku zadávání veřejných zakázek.

3. Členské státy uvědomí Komisi o opatřeních přijatých podle tohoto článku. Komise předá informace získané od členských států Evropskému parlamentu a Radě, jakmile jsou dostupné, nejméně však jednou za tři roky.

Článek 12

Informace

1. Každý členský stát přijme vhodná opatření, aby bylo zajištěno, že

a) organizace jsou informovány o obsahu tohoto nařízení;

b) veřejnost je informována o cílech a hlavních složkách programu EMAS.

Členské státy případně mohou ve spolupráci například s průmyslovými svazy, organizacemi spotřebitelů, ekologickými sdruženími, odborovými organizacemi a místními institucemi využívat zejména odborné publikace, místní noviny, propagační akce a jiné vhodné prostředky k podpoře povědomí o programu EMAS u široké veřejnosti.

2. Členské státy uvědomí Komisi o opatřeních přijaých podle tohoto článku.

3. Komise odpovídá za podporu programu EMAS na úrovni Společenství. Zejména posuzuje po konzultaci s členy výboru uvedeného v čl. 14 odst. 1 možnost šíření osvědčených postupů vhodnými způsoby a prostředky.

Článek 13

Protiprávní jednání

Členské státy přijmou vhodná právní nebo správní opatření v případě nedodržení tohoto nařízení a oznámí tato opatření Komisi.

Článek 14

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

▼B

Článek 15

Přezkum

1. Komise přezkoumá program EMAS s ohledem na zkušenosti získané během jeho fungování a mezinárodní vývoj nejpozději do pěti let od vstupu tohoto nařízení v platnost, a pokud je to nutné, navrhne Evropskému parlamentu a Radě vhodné změny.

2. Všechny přílohy tohoto nařízení s výjimkou přílohy V upravuje Komise postupem podle čl. 14 odst. 2 s ohledem na zkušenosti získané během fungování programu EMAS, pokud bude zjištěna potřeba vysvětlit požadavky programu EMAS.

3. Komise nejpozději do pěti let od vstupu tohoto nařízení v platnost zejména vyhodnotí ve spolupráci se členskými státy používání, uznávání a výklad loga EMAS veřejností a jinými zúčastněnými osobami a stanoví, zda je nutné logo a požadavky na jeho používání revidovat.

Článek 16

Náklady a poplatky

1. K úhradě správních nákladů spojených s registračním postupem organizací a akreditací a dohledem nad činností ověřovatelů stavu životního prostředí a dalších nákladů souvisejících s programem EMAS může být vytvořen systém poplatků v souladu s předpisy přijatými členskými státy.

2. Členské státy uvědomí Komisi o opatřeních přijatých podle tohoto článku.

Článek 17

Zrušení nařízení (EHS) č. 1836/93

1. Nařízení (EHS) č. 1836/93 se zrušuje od vstupu tohoto nařízení v platnost, s výhradou odstavců 2 až 5 tohoto článku.

2. Vnitrostátní akreditační systémy a příslušné subjekty vytvořené podle nařízení (EHS) č. 1836/93 zůstávají zachovány. Členské státy změní postupy pro akreditační systémy a příslušné subjekty podle odpovídajících ustanovení tohoto nařízení. Členské státy zajistí, aby tyto systémy byly plně funkční do 12 měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost.

3. Ověřovatelé stavu životního prostředí akreditovaní v souladu s nařízením (EHS) č. 1836/93 mohou nadále provádět svou činnost v souladu s požadavky stanovenými tímto nařízením.

4. Místa registrovaná v souladu s nařízením (EHS) č. 1836/93 zůstávají v seznamu EMAS. Nové požadavky tohoto nařízení se přezkoumají při příštím ověřování místa. Pokud má být příští ověřování provedeno dříve než šest měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost, může být datum příštího ověřování odloženo o šest měsíců po dohodě s ověřovatelem stavu životního prostředí a příslušnými subjekty.

5. Odstavce 3 a 4 se použijí také na akreditované ověřovatele stavu životního prostředí a místa registrovaná v souladu s článkem 14 nařízení (EHS) č. 1836/93 za předpokladu, že dotyčné akreditační orgány a příslušné subjekty uznají, že ověřovatelé stavu životního prostředí a registrovaná místa dodržují všechny požadavky nařízení (EHS) č. 1836/93, a oznámí to Komisi.

Článek 18

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství.*

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼B

PŘÍLOHA 1

A. **POŽADAVKY NA SYSTÉM ŘÍZENÍ Z HLEDISKA OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ**

Systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí se provede podle požadavků uvedených níže (oddíl 4 EN ISO 14001:1996) (*):

I-A **Požadavky na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí**

I-A.1 Obecné požadavky

Organizace musí vytvořit a udržovat systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí, požadavky na tento systém jsou popsány v této příloze.

I-A.2 Politika životního prostředí

Vedení organizace definuje politiku životního prostředí a zajistí, aby:

a) byla vhodná, pokud jde o charakter, rozsah a environmentální dopady jejích činností, výrobků a služeb;

b) obsahovala závazek neustále zlepšovat životní prostředí a předcházet znečištění;

c) obsahovala závazek dodržovat příslušné právní předpisy a nařízení na ochranu životního prostředí a další požadavky, ke kterým se organizace zavázala;

d) poskytla rámec pro stanovení a přezkoumání obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí;

e) byla dokumentována, prováděna, udržována a oznamována všem zaměstnancům;

f) byla přístupná veřejnosti.

I-A.3 Plánování

I-A.3.1 *Environmentální aspekty*

Organizace musí vytvořit a udržovat postup či postupy ke stanovení environmentálních aspektů svých činností, výrobků nebo služeb, které může kontrolovat a u kterých lze očekávat vliv na životní prostředí, aby určila ty aspekty, které mají nebo mohou mít podstatný dopad na životní prostředí. Organizace musí zajistit, aby aspekty, které souvisejí s těmito významnými dopady, byly zohledněny při stanovení cílů ochrany životního prostředí.

Organizace tyto údaje aktualizuje.

I-A.3.2 *Zákonné a jiné požadavky*

Organizace musí vytvořit a udržovat postup pro stanovení a zpřístupnění zákonných a jiných požadavků, ke kterým se zavázala a které jsou použitelné pro environmentální aspekty jejích činností, výrobků a služeb.

I-A.3.3 *Obecné a specifické cíle*

Organizace musí vytvořit a udržovat dokumentované obecné a specifické cíle ochrany životního prostředí pro každou příslušnou funkci a úroveň v rámci organizace.

Při stanovení a přezkoumání svých cílů musí organizace zvážit zákonné a jiné požadavky, jejich podstatné environmentální aspekty, technologické možnosti a jejich finanční, provozní a obchodní požadavky a stanoviska zúčastněných osob.

Obecné a specifické cíle musí být konzistentní s politikou životního prostředí, včetně závazku k prevenci znečištění.

I-A.3.4 *Program či programy systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí*

Organizace musí vytvořit a udržovat program či programy pro dosažení obecných a specifických cílů. Tyto programy obsahují:

a) stanovení odpovědnosti za dosažení obecných a specifických cílů pro každou příslušnou funkci a úroveň organizace;

(*) Použití znění národní normy použité v této příloze bylo povoleno Evropským výborem pro normalizaci (CEN). Celé znění národní normy lze zakoupit u národních normalizačních úřadů, jejichž seznam je uveden v této příloze.

▼B

b) prostředky a časový rámec pro jejich dosažení.

Pokud se projekt týká nového vývoje a nových nebo modifikovaných činností, výrobků nebo služeb, program či programy se změní, pokud je třeba, aby bylo zajištěno, že se systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí použije na tento projekt.

I-A.4 Zavedení a fungování

I-A.4.1 *Struktura a odpovědnost*

Musí se definovat, dokumentovat a oznámit úkoly, odpovědnost a pravomoci, aby se usnadnil účinný systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí.

Vedení organizace poskytne zdroje potřebné pro zavedení a kontrolu systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí. Zdroje zahrnují lidské zdroje a odborné schopnosti, technologii a finanční prostředky.

Nejvyšší vedení organizace jmenuje jednoho nebo více zvláštních zástupců vedení, kteří bez ohledu na svou další odpovědnost mají stanoveny úkoly, odpovědnost a pravomoc k

a) zajištění toho, aby byly vytvořeny, zavedeny a udržovány požadavky systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí v souladu s touto mezinárodní normou;

b) ohlašování výkonnosti systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí nejvyššímu vedení organizace pro přezkoumání a jako základ pro zlepšování systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí.

I-A.4.2 *Výcvik, povědomí a kompetence*

Organizace stanoví potřeby pro výcvik. Musí zabezpečit, aby všichni zaměstnanci, jejichž práce může podstatně ovlivňovat životní prostředí, měli přiměřený výcvik.

Organizace musí vytvořit a udržovat postupy k tomu, aby bylo u zaměstnanců nebo členů v každé příslušné funkci a úrovni zajištěno povědomí o:

a) důležitosti dodržování politiky životního prostředí, postupů a požadavků systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí;

b) potenciálních nebo skutečných podstatných dopadech jejich práce na životní prostředí a ekologických přínosech zlepšeného osobního výkonu;

c) jejich úlohách a odpovědnostech při dosažení shody s politikou životního prostředí, postupy a požadavky systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, včetně připravenosti na mimořádné události a reakce na ně;

d) možných důsledcích odchylek od stanovených provozních postupů.

Zaměstnanci provádějící úkoly, které mohou mít podstatný dopad na životní prostředí, musí být k tomu kvalifikováni na základě vhodného vzdělání, výcviku a/nebo zkušeností.

I-A.4.3 *Oznamování*

S ohledem na environmentální aspekty a na systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí musí organizace vytvořit a udržovat postupy pro

a) vnitřní oznamování mezi různými úrovněmi a funkcemi organizace;

b) přijímání, dokumentování a odpovědi na příslušná oznámení od externích zúčastněných osob.

Organizace zváží procesy externího oznamování svých podstatných environmentálních aspektů a zaznamená své rozhodnutí.

I-A.4.4 *Dokumentace systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí*

Organizace musí vytvořit a udržovat údaje v písemné nebo elektronické podobě pro

a) popis důležitých prvků systému řízení a jejich vzájemné působení;

b) pokyny k vyhledání související dokumentace.

I-A.4.5 *Řízení dokumentace*

Organizace musí vytvořit a udržovat postupy pro řízení všech dokumentů požadovaných touto mezinárodní normou, aby bylo zajištěno, že

▼B

a) je lze vyhledat;

b) jsou pravidelně přezkoumávány, případně revidovány a schvalovány oprávněnými pracovníky, pokud jde o jejich přijatelnost;

c) aktuální verze příslušných dokumentů jsou k dispozici na všech místech, kde se provádějí operace podstatné pro účinné fungování systému řízení z hlediska životního prostředí;

d) neplatné dokumenty jsou okamžitě odstraněny ze všech míst, která je vydala nebo která je používala, nebo jsou jinak zajištěny proti neúmyslnému použití;

e) neplatné dokumenty, které se uchovávají kvůli právním důvodům nebo za účelem zachování stavu znalostí, jsou vhodně označeny.

Dokumentace musí být čitelná, datovaná (s datem revize) a snadno identifikovatelná, udržovaná řádným způsobem a uchovávána po stanovenou dobu. Vytvoří se a udržují se postupy a odpovědnosti pro sestavování a změnu různých typů dokumentů.

I-A.4.6 *Operativní řízení*

Organizace určí operace a činnosti, které souvisejí se stanovenými podstatnými environmentálními aspekty, v souladu se svou politikou, obecnými a specifickými cíli. Organizace tyto činnosti plánuje včetně jejich udržování, aby bylo zajištěno, že jsou prováděny za stanovených podmínek

a) vytvořením a udržováním dokumentovaných postupů pro situace, kde by jejich absence mohla vést k odchylkám od politiky životního prostředí a obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí;

b) stanovením provozních kritérií v postupech;

c) vytvořením a udržováním postupů souvisejících se stanovenými podstatnými environmentálními aspekty zboží a služeb používaných organizací a oznamováním příslušných postupů a požadavků dodavatelům.

I-A.4.7 *Připravenost na mimořádné události a reakce na ně*

Organizace musí vytvořit a udržovat postupy pro zjištění možných nehod a mimořádných událostí a odpovídající reakci na ně a pro prevenci a zmírnění dopadů na životní prostředí, které s nimi mohou souviset.

Organizace v případě nutnosti přezkoumá a reviduje svou připravenost na mimořádné události a postupy pro reakci na ně, zejména po nehodách nebo mimořádných událostech.

Organizace rovněž pravidelně tyto postupy testuje, pokud je to možné.

I-A.5 Kontrola a nápravná opatření

I-A.5.1 *Sledování a měření*

Organizace musí vytvořit a udržovat dokumentované postupy pro pravidelné sledování a měření klíčových charakteristik svých operací a činností, které mohou mít podstatný vliv na životní prostředí. To zahrnuje zaznamenávání údajů pro sledování výkonu, příslušných provozních kontrol a dodržování obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí organizace.

Zařízení ke sledování musí být kalibrováno a udržováno, záznamy o tomto procesu musí být uchovávány podle organizačních postupů.

Organizace musí vytvořit a udržovat dokumentovaný postup pro pravidelné hodnocení dodržování příslušných právních předpisů a nařízení týkajících se ochrany životního prostředí.

I-A.5.2 *Neshoda a nápravná a preventivní opatření*

Organizace musí vytvořit a udržovat postupy pro stanovení odpovědnosti a pravomocí pro vypořádání a šetření neshody, opatření ke snížení způsobených dopadů a pro zahájení a provedení nápravných a preventivních opatření.

Veškerá nápravná a preventivní opatření k odstranění příčin skutečných a možných neshod musí přihlédnout k závažnosti problémů a musí být úměrná dopadu na životní prostředí.

Organizace provede a zaznamená veškeré změny dokumentovaných postupů vyplývající z nápravných a preventivních opatření.

▼B

I-A.5.3 *Záznamy*

Organizace musí vytvořit a udržovat postupy pro stanovení, udržování a odstranění záznamů týkajících se životního prostředí. Tyto záznamy zahrnují záznamy o výcviku a výsledky auditů a přezkoumání.

Záznamy týkající se životního prostředí musí být čitelné, identifikovatelné a sledovatelné pro příslušnou činnost, výrobek nebo službu. Záznamy týkající se životního prostředí se ukládají a udržují takovým způsobem, aby je bylo možné snadno vyhledat a aby byly chráněny před poškozením, zničením nebo ztrátou. Musí být stanovena a dokumentována doba jejich uchování.

Záznamy se udržují v souladu se systémem řízení a organizací k prokázání shody s požadavky této mezinárodní normy.

I-A.5.4 *Audit systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí*

Organizace musí vytvořit a udržovat program či programy a postupy pro pravidelné provádění auditů systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, aby

a) se zjistilo, zda systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí
   1) splňuje plánovaná opatření pro řízení z hlediska ochrany životního prostředí, včetně požadavků této mezinárodní normy,
   2) je správně zaveden a udržován;
b) byly vedení poskytnuty údaje o výsledcích auditů.

Program auditu organizace, včetně rozvrhu, musí být založen na významu dotyčné činnosti z hlediska životního prostředí a na výsledcích předchozích auditů. Aby byl program úplný, musí postupy auditu zahrnovat rozsah auditu, četnost, metodiku a rovněž odpovědnost a požadavky na provádění auditů a zprávu o výsledcích.

I-A.6 Přezkoumání vedením organizace

Vedení organizace musí ve stanovených intervalech přezkoumat systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí, aby byla zajištěna jeho další vhodnost, přiměřenost a účinnost. Proces přezkoumání vedením organizace musí zajistit, aby byly shromážděny údaje, které umožní vedení organizace provést hodnocení. Toto přezkoumání musí být dokumentováno.

Přezkoumání vedením organizace se musí zaměřit na případnou potřebu změn politiky, cílů a jiných prvků systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, s ohledem na výsledky auditu systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, měnící se podmínky a závazek k neustálému zlepšování.

Seznam národních normalizačních úřadů

B: IBNBIN (Institut Belge de NormalisationBelgisch Instituut voor Normalisatie)

▼A1

CZ: Rada programu EMAS

▼B

DK: DS (Dansk Standard)

D: DIN (Deutsches Institut für Normung e. V.)

▼A1

EE: EVS (Eesti Standardikeskus)

▼B

EL: ELOT (Ελληνικός οργανισμός τυποποίησης)

E: AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación)

F: AFNOR (Association Française de Normalisation)

IRL: NSAI (National Standards Authority of Ireland)

I: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)

▼A1

CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας

▼A1

LV: LATAK (Latvijas Nacionālais Akreditācijas birojs)

LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas)

▼B

L: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg)

▼A1

HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület)

MT: MSA (Awtorità Maltija dwar l-Istandards / Malta Standards Authority)

▼B

NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)

A: ON (Österreichisches Normungsinstitut)

▼A1

PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny)

▼B

P: IPQ (Instituto Português da Qualidade)

▼A1

SI: SIST (Slovenský inštitut za standardizacijo)

SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie)

▼B

FIN: SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y)

S: SIS (Standardiseringen i Sverige)

UK: BSI (British Standards Institution).

B. PROBLÉMY, NA KTERÉ SE MUSÍ ZAMĚŘIT ORGANIZACE PROVÁDĚJÍCÍ PROGRAM EMAS

1. Dodržování právních předpisů

Organizace musí být schopny prokázat, že:

a) jsou seznámeny s veškerými příslušnými právními předpisy týkajícími se životního prostředí a znají jejich důsledky pro organizaci;

b) dbají na dodržování právních předpisů na ochranu životního prostředí;

c) mají k dispozici postupy, které organizaci umožňují trvale plnit tyto požadavky.

2. Vliv činnosti organizace na životní prostředí

Organizace musí být schopny prokázat, že systém řízení a postupy auditu jsou zaměřeny na skutečný vliv činnosti organizace na životní prostředí s ohledem na aspekty uvedené v příloze VI. Hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí z hlediska jejích obecných a specifických cílů je součástí procesu auditu řízení. Organizace se také musí zavázat k neustálému zlepšování vlivu své činnosti na životní prostředí. Přitom organizace může založit svou činnost na místních, regionálních a národních programech ochrany životního prostředí.

Prostředky k dosažení obecných a specifických cílů nemohou být cíli ochrany životního prostředí. Pokud organizace zahrnuje jedno nebo více míst, každé z míst, na kterém se používá program EMAS, musí dodržovat všechny požadavky programu EMAS, včetně neustálého zlepšování celkového vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak se stanoví v čl. 2 písm. b).

3. Externí oznamování

Organizace musejí být schopny prokázat otevřený dialog s veřejností a jinými zúčastněnými osobami, včetně místních společenství a zákazníků, o dopadech jejich činností, výrobků a služeb na životní prostředí, aby se zjistily zájmy veřejnosti a jiných zúčastněných osob.

▼B

4. **Zapojení zaměstnanců**

Kromě požadavků v příloze I–A je třeba zapojit zaměstnance do procesu neustálého zlepšování celkového vlivu činnosti organizace na životní prostředí. Za tímto účelem by měly být použity vhodné formy účasti, jako například systém zlepšovacích návrhů, skupinová projektová práce nebo výbory na ochranu životního prostředí. Organizace vezmou na vědomí pokyny Komise týkající se nejlepších zkušeností v této oblasti. Kde je to požadováno, zapojí se také zástupci zaměstnanců.

▼B

PŘÍLOHA II

POŽADAVKY NA INTERNÍ AUDIT OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

2.1 **Všeobecné požadavky**

Interní audity zajišťují, aby činnosti organizace byly prováděny v souladu s vytvořenými postupy. Audit může rovněž stanovit problémy související s vytvořenými postupy nebo možnosti, jak tyto postupy zlepšit. Rozsah auditů prováděných v rámci organizace může sahat od zjednodušeného auditu až ke komplexnímu auditu. V určitém časovém období podléhají všechny činnosti v jednotlivé organizaci auditu. Cyklus auditu označuje časové období, které je zapotřebí k provedení komplexního auditu všech činností určité organizace. U malých organizací, jejichž struktura není příliš složitá, je možné provést audit všech činností současně. U těchto organizací označuje cyklus auditu období mezi těmito audity.

Interní audity provádějí osoby dostatečně nezávislé na činnostech, pro které provádějí audit, aby bylo zajištěno nestranné posouzení. Audity mohou provádět zaměstnanci organizace nebo externí auditoři (zaměstnanci jiných organizací, zaměstnanci jiné části téže organizace nebo konzultanti).

2.2 **Cíle**

Program auditu ochrany životního prostředí dané organizace písemně stanoví cíle každého auditu nebo cyklu auditu, včetně četnosti auditů pro každou činnost.

Cíle zahrnují zejména hodnocení stávajícího systému řízení a zjištění dodržování politiky a programu organizace, které zahrnuje dodržování příslušných právních požadavků na ochranu životního prostředí.

2.3 **Rozsah**

Celkový rozsah jednotlivých auditů nebo případně fází cyklu auditu musí být jasně definován a musí výslovně specifikovat:

1. oblasti, kterých se to týká,
2. činnosti, na které se vztahuje audit,
3. kritéria ochrany životního prostředí, které je nutno vzít v úvahu,
4. období, které audit pokrývá.

Audity ochrany životního prostředí zahrnují posouzení dat potřebných pro hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí.

2.4 **Organizace a zdroje**

Audity ochrany životního prostředí musejí provádět osoby nebo skupiny osob s odpovídajícími znalostmi z oborů a oblastí, kterých se audit týká, včetně znalostí a zkušeností z oblasti ochrany životního prostředí, řízení, technických a právních otázek a s dostatečnou přípravou a způsobilostí v oblasti specifických dovedností při provádění auditů, aby bylo dosaženo stanovených cílů. Zdroje a čas vyhrazené pro audit musejí odpovídat rozsahu a cílům auditu.

Nejvyšší vedení organizace musí podporovat provádění auditu.

Auditoři musí být dostatečně nezávislí na činnostech, pro které provádějí audit, aby posouzení bylo objektivní a nestranné.

2.5 **Plánování a příprava auditu**

Každý audit bude plánován a připravován zejména s ohledem na to, zda:

— bylo zajištěno vyhrazení přiměřených zdrojů,

— bylo zajištěno, aby každá osoba zapojená do procesu provádění auditu (včetně auditorů, vedení podniku a zaměstnanců) chápala jasně svoji úlohu a odpovědnost.

Příprava zahrnuje seznámení s činnostmi organizace a se systémem řízení z hlediska ochrany životního prostředí, který zde byl zaveden, a přezkoumání zjištění a závěrů předchozích auditů.

2.6 **Činnosti při provádění auditu**

Činnosti při provádění auditu zahrnují pohovory s pracovníky, kontrolu provozních podmínek a zařízení a přezkoumání záznamů, písemných postupů a ostatní příslušné dokumentace s cílem vyhodnotit vliv činnosti organizace na životní prostředí, pro kterou se provádí audit, aby se zjistilo, zda splňuje platné normy, nařízení nebo stanovené obecné a specifické cíle a zda stávající

▼B

systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí je účinný a přiměřený. Mimo jiné by měla být použita namátková kontrola dodržování těchto kritérií, aby se zjistila účinnost celého systému řízení.

Do procesu provádění auditu by měly být zahrnuty zejména tyto kroky:

a) pochopení systémů řízení;

b) posouzení silných a slabých míst systémů řízení;

c) shromáždění příslušných dat;

d) vyhodnocení zjištění auditu;

e) příprava závěrů auditu;

f) zpráva o zjištěních a závěrech auditu.

2.7 **Zpráva o zjištěních a výsledcích auditu**

1. Auditoři připraví písemnou zprávu o auditu ve vhodné formě a s patřičným obsahem, aby bylo zajištěno úplné formální předání zjištění a závěrů auditu na konci každého auditu nebo cyklu auditu.

   Zjištění a závěry auditu musejí být formálně oznámeny nejvyššímu vedení organizace.

2. Hlavními cíli písemné zprávy o auditu jsou:

   a) dokumentovat rozsah auditu;

   b) poskytnout vedení organizace údaje o stavu dodržování politiky životního prostředí dané organizace a o pokroku v oblasti ochrany životního prostředí v organizaci;

   c) poskytnout vedení podniku údaje o účinnosti a spolehlivosti opatření pro sledování dopadů činnosti organizace na životní prostředí;

   d) případně ukázat potřebu nápravných opatření.

2.8 **Opatření následující po auditu**

Proces auditu vrcholí přípravou a provedením plánu příslušných nápravných opatření.

Musí existovat a fungovat vhodné mechanismy, které by zaručily provedení opatření vyplývajících z výsledků auditu.

2.9 **Četnost auditů**

Audit nebo cyklus auditu se provádí podle potřeby v intervalech nejdéle tří let. Četnost, se kterou se provádí audit jednotlivých činností, se liší v závislosti na

a) charakteru, rozsahu a složitosti činností;

b) významu souvisejících dopadů na životní prostředí;

c) významu a naléhavosti problémů zjištěných předchozími audity;

d) historii problémů životního prostředí.

U složitějších činností se závažnějším dopadem na životní prostředí se provádí audit častěji.

Organizace definuje svůj vlastní program auditu a četnost auditů, přičemž se zohlední pokyn Komise přijatý postupem stanoveným v čl. 14 odst. 2.

▼B

PŘÍLOHA III

PROHLÁŠENÍ O STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

3.1 **Úvod**

Účelem prohlášení o stavu životního prostředí je poskytnout veřejnosti a dalším zúčastněným osobám informace o dopadu na životní prostředí a vlivu činnosti organizace na životní prostředí a neustálém zlepšování tohoto vlivu na životní prostředí. Prohlášení je rovněž prostředkem pro přihlédnutí k zájmům zúčastněných osob, stanoveným jako výsledek přílohy I — oddílu B.3 a považovaným organizací za podstatné (bod 6.4 příloha VI). Informace o životním prostředí musí být předloženy jasným a logickým způsobem v tištěné podobě pro ty, kdo nemají jiné prostředky, jak tyto informace získat. Při první registraci a poté každé tři roky musí organizace poskytnout informace uvedené v bodě 3.2 v konsolidované tištěné verzi.

Komise přijme pokyn k prohlášení o stavu životního prostředí v souladu s postupem podle čl. 14 odst. 2.

3.2 **Prohlášení o stavu životního prostředí**

Při první registraci předloží organizace informace o životním prostředí při zohlednění kritérií uvedených v bodě 3.5, které jsou označeny jako prohlášení o stavu životního prostředí a které jsou schváleny ověřovatelem stavu životního prostředí. Tyto informace jsou po schválení předloženy odpovědnému orgánu a poté zpřístupněny veřejnosti. Prohlášení o stavu životního prostředí je nástrojem pro komunikaci a dialog s veřejností a dalšími zúčastněnými osobami o vlivu činnosti organizace na životní prostředí. Organizace zváží potřebu informovat veřejnost a další zúčastněné osoby při sestavení a úpravě prohlášení o stavu životního prostředí.

Minimální požadavky na tyto informace jsou:

a) jasný a jednoznačný popis organizace registrované v programu EMAS a přehled jejích činností, výrobků a služeb a její případný vztah k mateřským společnostem;

b) politika životního prostředí a stručný popis systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí organizace;

c) popis všech podstatných přímých a nepřímých environmentálních aspektů, které vedou k podstatným dopadům na životní prostředí a vysvětlení charakteru dopadů souvisejících s těmito aspekty (příloha VI);

d) popis obecných a specifických cílů ochrany životního prostředí ve vztahu k environmentálním aspektům a dopadům na životní prostředí;

e) přehled dostupných údajů o vlivu činnosti organizace na životní prostředí vzhledem k jejím obecným a specifickým cílům ochrany životního prostředí a s ohledem na její podstatné dopady na životní prostředí. Přehled může zahrnovat číselné údaje o emisích znečišťujících látek, produkci odpadů, spotřebě surovin, energie a vody, hluku a další aspekty uvedené v příloze VI. Údaje by měly umožnit meziroční srovnání pro hodnocení vývoje vlivu činnosti organizace na životní prostředí;

f) další faktory týkající se vlivu činnosti organizace na životní prostředí včetně dodržování právních ustanovení s ohledem na jejich podstatné dopady na životní prostředí;

g) jméno a akreditační číslo ověřovatele stavu životního prostředí a datum schválení.

3.3 **Kritéria pro zpracování zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí**

Výchozí informace shromážděné systémem řízení z hlediska ochrany životního prostředí se používají různým způsobem k prokázání vlivu činnosti organizace na životní prostředí. Za tímto účelem mohou organizace používat příslušné existující indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí, přičemž je nutné zajistit, aby zvolené indikátory:

a) poskytovaly přesné zpracování vlivu činnosti organizace na životní prostředí;

b) byly srozumitelné a jednoznačné;

c) umožňovaly meziroční srovnání pro vyhodnocení vývoje vlivu činnosti organizace na životní prostředí;

d) umožňovaly srovnání mezi různými obory, vnitrostátní nebo regionální srovnání;

e) případně umožnily srovnání s právními požadavky.

▼B

3.4 **Udržování veřejně přístupných informací**

Organizace aktualizuje informace uvedené v bodě 3.2 a nechá každoročně schválit veškeré změny ověřovatelem stavu životního prostředí. Odchylky od četnosti, se kterou se má provádět aktualizace, lze učinit za okolností stanovených v pokynu Komise přijatém v souladu s postupem podle čl. 14 odst. 2. Po schválení jsou změny předloženy odpovědnému orgánu a zpřístupněny veřejnosti.

3.5 **Zveřejnění informací**

Organizace mohou chtít zaměřit informace ze systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí na různé cílové skupiny nebo zúčastněné osoby a použít pouze vybrané informace z prohlášení o stavu životního prostředí. Informace o životním prostředí zveřejněné organizací mohou nést logo programu EMAS za předpokladu, že byly schváleny ověřovatelem stavu životního prostředí jako:

a) přesné a nezavádějící;

b) podložené a ověřitelné;

c) relevantní a použité ve správném kontextu;

d) reprezentativní, pokud jde o celkový vliv činnosti organizace na životní prostředí;

e) srozumitelné;

f) podstatné s ohledem na celkový dopad na životní prostředí

a odkazují na poslední prohlášení o stavu životního prostředí organizace, ze kterého byly informace čerpány.

3.6 **Přístup veřejnosti k informacím**

Údaje podle bodu 3.2 písmena a) až g), které tvoří prohlášení organizace o stavu životního prostředí, a aktualizované informace uvedené v bodě 3.4 musí být přístupné veřejnosti a dalším zúčastněným osobám. Prohlášení o stavu životního prostředí musí být zpřístupněno veřejnosti. Za tímto účelem jsou organizace podněcovány k tomu, aby používaly všechny dostupné možnosti (elektronické zveřejnění, knihovny atd.) Organizace musí být schopna prokázat ověřovateli stavu životního prostředí, že kdokoli, kdo se zajímá o vliv činnosti organizace na životní prostředí, má snadný a svobodný přístup k informacím požadovaným v bodě 3.2 písmenech a) až g) a bodě 3.4.

3.7 **Místní odpovědnost**

Organizace registrované v programu EMAS mohou chtít sestavit jedno společné prohlášení o stavu životního prostředí, zahrnující různé geografické lokality. Záměrem programu EMAS je zjistit místní odpovědnost, a proto musí organizace zajistit, aby bylo možné jasně stanovit podstatné dopady na životní prostředí každého místa a zaznamenat je ve společném prohlášení o stavu životního prostředí.

▼B

PŘÍLOHA IV

Logo

Verze 1

Verze 2

▼A1

Logo může používat organizace registrovaná v programu EMAS v kterémkoli z 20 jazyků za předpokladu, že je použito toto znění:

	Verze 1	Verze 2
španělština:	„Gestión ambiental verificada“	„información validada“
čeština:	„ověřený systém environmentálního řízení“	„platná informace“
dánština:	„verificeret miljøledelse“	„bekræftede oplysninger“
němčina:	„geprüftes Umweltmanagement“	„geprüfte Information“
estonština:	„tõestatud keskkonnajuhtimine“	„kinnitatud informatsioon“
řečtina:	„επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση“	„επικυρωμένες πληροφορίες“
francouzština:	„Management environnemental vérifié“	„information validée“
italština:	„Gestione ambientale verificata“	„informazione convalidata“
lotyština:	„verificēta vides vadība“	„apstiprināta informācija“
litevština:	„įvertinta aplinkosaugos vadyba“	„patvirtinta informacija“
maďarština:	„hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer“	„hitelesített információ“
maltština:	„Immaniġġjar Ambjentali Verifikat“	„Informazzjoni Konvalidata“
nizozemština:	„Geverifieerd milieuzorgsysteem“	„gevalideerde informatie“
polština:	„zweryfikowany system zarządzania środowiskowego“	„informacja potwierdzona“
portugalština:	„Gestão ambiental verificada“	„informação validada“
slovenština:	„overený systém environmentálneho riadenia“	„platná informácia“
slovinština:	„Preverjen sistem ravnanja z okoljem“	„preverjene informacije“
finština:	„vahvistettu ympäristöasioiden hallinta“	„vahvistettua tietoa“
švédština:	„Kontrollerat miljöledningssystem“	„godkänd information“

▼A1

Obě verze loga musí vždy mít uvedeno registrační číslo organizace.

Logo se požívá buď

— ve třech barvách (Pantone č. 355 zelená; Pantone č. 109 žlutá; Pantone č. 286 modrá),

— černé na bílém podkladu, nebo

— bílé na černém podkladu.

▼B

PŘÍLOHA V

AKREDITACE, DOHLED A FUNKCE OVĚŘOVATELŮ STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

5.1 **Obecně**

Akreditace ověřovatelů stavu životního prostředí se zakládá na všeobecných zásadách odborné způsobilosti stanovených v této příloze. Akreditační orgány mohou akreditovat jako ověřovatele stavu životního prostředí jednotlivce, organizace nebo obojí. Požadavky na postup a podrobná kritéria pro akreditaci ověřovatelů stavu životního prostředí definují podle článku 4 národní akreditační systémy v souladu s těmito zásadami. Dodržování těchto zásad musí být zajištěno procesem vzájemného hodnocení podle článku 4.

5.2 **Požadavky na akreditaci ověřovatelů stavu životního prostředí**

5.2.1 Níže uvedená odborná způsobilost představuje minimální požadavky, kterým musí vyhovět ověřovatelé stavu životního prostředí, jednotlivci nebo organizace:

a) znalost a pochopení tohoto nařízení, obecného fungování systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, příslušných norem a pokynu vydaného Komisí podle článku 4 a čl. 14. odst. 2 k použití tohoto nařízení;

b) znalost a pochopení právních a správních požadavků týkajících se činnosti, která podléhá ověřování;

c) znalost a pochopení problémů ochrany životního prostředí, včetně ekologické dimenze udržitelného rozvoje;

d) znalost a pochopení technických aspektů problémů ochrany životního prostředí týkajících se činnosti, která podléhá ověřování;

e) pochopení obecného fungování činnosti podléhající ověřování pro posouzení vhodnosti systému řízení;

f) znalost a pochopení požadavků a metodiky auditu ochrany životního prostředí;

g) znalost informačního auditu (prohlášení o stavu životního prostředí).

Akreditačnímu orgánu, u kterého ověřovatel podal žádost o akreditaci, by měl být poskytnut vhodný důkaz o znalostech a zkušenostech a technické způsobilosti ve výše uvedených oblastech.

Kromě toho musí být ověřovatel stavu životního prostředí nezávislý, zejména auditor nebo konzultant organizace, nestranný a objektivní při provádění svých činností.

Ověřovatel stavu životního prostředí — jednotlivec nebo organizace — musí zajistit, aby on nebo zaměstnanci organizace nepodléhali komerčním, finančním nebo jiným tlakům, které by mohly ovlivnit jejich hodnocení nebo ohrozit důvěru v nezávislost jejich posudku a čestnost ve vztahu k jejich činnostem, a aby splňovali všechna pravidla přicházející v tomto ohledu v úvahu.

Ověřovatel stavu životního prostředí musí mít pro splnění požadavků tohoto nařízení zdokumentovanou metodiku a postupy, včetně mechanismů řízení jakosti a ustanovení o důvěrnosti informací.

Pokud je ověřovatelem stavu životního prostředí organizace, musí mít ověřovatel stavu životního prostředí k dispozici organizační schéma s podrobnými údaji o struktuře a odpovědnostech v rámci organizace a prohlášení o právním statutu, vlastnictví a zdrojích financování, které předloží na požádání.

5.2.2 Rozsah akreditace

Rozsah akreditace ověřovatelů stavu životního prostředí je definován podle klasifikace ekonomických činností (kódy NACE) stanovené nařízením Rady (EHS) 3037/90 ([1]). Rozsah akreditace je omezen odbornou kvalifikací ověřovatelů stavu životního prostředí. Rozsah akreditace musí případně rovněž zohlednit velikost a složitost činnosti, což zajišťuje dohled.

([1]) Úř. věst. L 293, 24.10.1990, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (EHS) č. 761/93 (Úř. věst. L 83, 3.4.1993, s. 1).

▼B

5.2.3 Dodatečné požadavky na akreditaci individuálních ověřovatelů stavu životního prostředí, kteří provádějí ověřování samostatně

Individuální ověřovatelé stavu životního prostředí, kteří provádějí ověřování samostatně, musí mít kromě splnění požadavků bodu 5.2.1 a 5.2.2:

— potřebnou odbornou způsobilost k provádění ověřování ve svých akreditovaných oblastech,

— omezený rozsah akreditace v závislosti na své osobní odborné způsobilosti.

Dodržení těchto požadavků je zajištěno posouzením prováděným před akreditací a dohledem akreditačního orgánu.

5.3 **Dohled nad činností ověřovatelů stavu životního prostředí**

5.3.1 Dohled nad činností ověřovatelů stavu životního prostředí prováděný akreditačním orgánem, který udělil akreditaci

Ověřovatel stavu životního prostředí musí neprodleně uvědomit akreditační orgán o všech změnách, které mají vliv na akreditaci nebo její rozsah.

V pravidelných intervalech nepřekračujících 24 měsíců musí být zajištěno, že ověřovatel stavu životního prostředí nadále vyhovuje požadavkům na akreditaci, přičemž se sleduje kvalita provedených ověření. Dohled může zahrnovat audit úřadu, přezkoumání potřebných schopností ověřovatele při jeho práci v organizaci, dotazníky, přezkoumání prohlášení o stavu životního prostředí schválených ověřovateli stavu životního prostředí a přezkoumání zprávy o ověřování. Rozsah dohledu by měl být úměrný činnosti prováděné ověřovatelem stavu životního prostředí.

Rozhodnutí akreditačního orgánu o ukončení nebo pozastavení akreditace nebo omezení rozsahu akreditace může být přijato pouze poté, co měl ověřovatel stavu životního prostředí možnost být vyslyšen.

5.3.2 Dohled nad činností ověřovatelů stavu životního prostředí, kteří provádějí ověřování v jiném členském státě, než ve kterém jim byla udělena akreditace

Ověřovatel stavu životního prostředí akreditovaný v jednom členském státě musí před zahájením ověřování v jiném členském státě vyrozumět nejméně čtyři týdny předem akreditační orgán té členské země, ve které bude ověřování probíhat, o:

— detailech jeho akreditace, odborné způsobilosti a o složení případného týmu,

— kde a kdy bude ověřování probíhat: adresa a kontaktní osoby v organizaci, případně opatření týkající se právních a jazykových znalostí.

Akreditační orgán může požadovat další informace o potřebných právních a jazykových znalostech uvedených výše.

Oznámení se předá před každým dalším ověřováním.

Akreditační orgán neklade další podmínky, které by omezovaly právo ověřovatele stavu životního prostředí poskytovat služby v jiném členském státě, než ve kterém byla udělena akreditace. Zejména se neúčtují diskriminační poplatky za oznámení. Akreditační orgán nesmí rovněž využívat postup oznamování k odkladu příchodu ověřovatele stavu životního prostředí. Veškeré problémy s provedením dohledu nad činností ověřovatele stavu životního prostředí k oznámenému datu musí být přiměřeně odůvodněny. Pokud vzniknou náklady na dohled, může akreditační orgán účtovat přiměřené poplatky.

Pokud dohlížející akreditační orgán není spokojen s kvalitou práce ověřovatele stavu životního prostředí, bude předána zpráva o dohledu dotyčnému ověřovateli stavu životního prostředí, akreditačnímu orgánu, který udělil akreditaci, příslušnému subjektu podle sídla organizace, ve které probíhá ověřování, a v případě dalších sporů shromáždění akreditačních orgánů.

Organizace nesmí zamítnout právo akreditačních orgánů provádět dohled nad činností ověřovatele stavu životního prostředí prostřednictvím sledování jeho činnosti během procesu ověřování.

5.4 **Funkce ověřovatelů stavu životního prostředí**

5.4.1 Funkcí ověřovatelů stavu životního prostředí je kontrolovat, aniž jsou dotčeny donucovací pravomoci členských států týkající se právních požadavků:

▼B

a) splnění všech požadavků tohoto nařízení: přezkoumání stavu životního prostředí, pokud bylo provedeno, systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, auditu ochrany životního prostředí a jeho výsledků a prohlášení o stavu životního prostředí;

b) spolehlivost, důvěryhodnost a správnost dat a informací v:

— prohlášení o stavu životního prostředí (bod 3.2 a bod 3.3 přílohy III),

— informace o životním prostředí, které se mají schválit (bod 3.5 přílohy III).

Ověřovatel stavu životního prostředí musí s potřebnou odbornou péčí přezkoumat zejména technickou platnost přezkoumání stavu životního prostředí, pokud bylo provedeno, audit nebo další postupy prováděné organizací bez zbytečného opakování těchto postupů. Ověřovatel stavu životního prostředí by měl mimo jiné použít namátkové kontroly, aby zjistil, zda jsou výsledky interního auditu spolehlivé.

5.4.2 Při prvním ověřování zkoumá ověřovatel stavu životního prostředí zejména to, zda organizace splnila tyto požadavky:

a) plně funkční systém řízení z hlediska ochrany životního prostředí v souladu s přílohou I;

b) zcela naplánovaný program auditu v souladu s přílohou II, který již byl zahájen, takže jsou zachyceny minimálně oblasti s nejzávažnějším dopadem na životní prostředí;

c) provedení jednoho přezkoumání vedením organizace;

d) příprava prohlášení o stavu životního prostředí v souladu s bodem 3.2 přílohy III.

5.4.3 Dodržování právních předpisů

Ověřovatel stavu životního prostředí musí zajistit, aby organizace měla k dispozici postupy potřebné pro řízení těch aspektů své činnosti, které podléhají příslušnému právu Společenství nebo vnitrostátnímu právu, a aby byly tyto postupy schopny zajistit dodržování těchto předpisů. Šetření prováděná při auditu musí zejména poskytnout důkaz, že postupy zajistí dodržování předpisů.

Ověřovatel stavu životního prostředí neschválí prohlášení o stavu životního prostředí, pokud během ověřování zjistí například namátkovými kontrolami, že organizace nedodržuje právní předpisy.

5.4.4 Definice organizace

Při ověřování systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a schvalování prohlášení o stavu životního prostředí zajistí ověřovatel stavu životního prostředí, aby byly jednoznačně definovány části organizace a aby toto definování odpovídalo skutečnému rozdělení činností. Obsah prohlášení musí jasně uvádět různé části organizace, na které se uplatňuje program EMAS.

5.5 **Podmínky pro provádění činnosti ověřovatele stavu životního prostředí**

5.5.1 Ověřovatel stavu životního prostředí vykonává činnost v rozsahu své akreditace na základě písemné dohody s organizací, která určuje rozsah práce, umožní ověřovateli stavu životního prostředí pracovat nezávislým profesionálním způsobem a zaváže organizaci k nezbytné spolupráci.

5.5.2 Ověřování zahrnuje zkoumání dokumentace, návštěvu organizace, zahrnující zejména rozhovory se zaměstnanci, přípravu zprávy pro vedení organizace a řešení problémů organizace, uvedených ve zprávě.

5.5.3 Dokumentace, která má být přezkoumána před návštěvou, musí obsahovat základní údaje o organizaci a jejích činnostech, politiku a program životního prostředí, popis systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, který je v organizaci zaveden, podrobnosti o provedeném přezkoumání stavu životního prostředí nebo auditu, zprávu o tomto přezkoumání nebo auditu a o nápravných opatřeních, která byla v důsledku toho učiněna, a návrh prohlášení o stavu životního prostředí.

5.5.4 Ověřovatel stavu životního prostředí připraví zprávu pro vedení organizace. Tato zpráva zahrnuje:

a) veškeré položky podstatné pro práci ověřovatele stavu životního prostředí;

b) výchozí situaci podniku s ohledem na provádění systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí;

c) obecně případy zjištěného nedodržování ustanovení tohoto nařízení, a zejména:

▼B

— technické nedostatky v přezkoumání stavu životního prostředí nebo metodách auditu, v systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí nebo v jiných souvisejících procesech,

— body, ve kterých dochází k nesouladu s návrhem prohlášení o stavu životního prostředí, spolu s detaily změn nebo dodatků, které by měly být zachyceny v prohlášení o stavu životního prostředí;

d) srovnání s předchozími prohlášeními a posouzením vlivu činnosti organizace na životní prostředí.

5.6 **Četnost ověřování**

Po konzultaci s organizací sestaví ověřovatel stavu životního prostředí prohlášení program, který zajistí, aby všechny prvky požadované pro registraci do programu EMAS byly ověřovány v období nepřekračujícím 36 měsíců. Kromě toho ověřovatel stavu životního prostředí schválí v intervalech nepřekračujících 12 měsíců všechny aktualizované údaje v prohlášení o stavu životního prostředí. Odchylky od četnosti, se kterou se provádí aktualizace, lze učinit za okolností stanovených v pokynu Komise přijatém v souladu s postupem podle čl. 14 odst. 2.

▼B

PŘÍLOHA VI

ENVIRONMENTÁLNÍ ASPEKTY

6.1 **Obecně**

Organizace zváží veškeré environmentální aspekty svých činností, výrobků a služeb a rozhodne na základě kritérií zohledňujících právní předpisy Společenství, které z jejich environmentálních aspektů mají podstatný dopad, jako základ pro stanovení obecných a dílčích cílů ochrany životního prostředí. Tato kritéria jsou zpřístupněna veřejnosti.

Organizace zváží jak přímé, tak nepřímé environmentální aspekty svých činností, výrobků a služeb.

6.2 **Přímé environmentální aspekty**

Tyto aspekty se týkají činností organizace, jejichž průběh vedení kontroluje, a mohou mimo jiné zahrnovat:

a) emise do ovzduší;

b) vypouštění do odpadních vod;

c) předcházení, recyklace, opakované použití, přeprava a zneškodňování pevných a jiných odpadů, zejména nebezpečných odpadů;

d) využívání a kontaminaci půdy;

e) využívání přírodních zdrojů a surovin (včetně energie);

f) místní problémy (hluk, vibrace, zápach, prach, vizuální vlivy atd.);

g) dopravní problémy (jak z hlediska zboží a služeb, tak z hlediska zaměstnanců);

h) riziko nehod a dopadů na životní prostředí, které vznikají nebo mohou vzniknout důsledkem havárií, nehod a potenciálních mimořádných událostí;

i) vliv na biologickou rozmanitost.

6.3 **Nepřímé environmentální aspekty**

Činnosti, výrobky a služby organizace mohou výsledně vést k podstatným environmentálním aspektům, které organizace nemůže plně kontrolovat.

Tyto aspekty mohou mimo jiné zahrnovat:

a) problémy související s výrobky (design, vývoj, balení, přeprava, použití a opakované použití/odstranění odpadu);

b) kapitálové investice, poskytování půjček a pojišťovací služby;

c) nové trhy;

d) výběr a složení služeb (např. doprava nebo pohostinství);

e) správní a plánovací rozhodnutí;

f) složení nabídky výrobků;

g) vliv činnosti organizace na životní prostředí a chování dodavatelů a subdodavatelů.

Organizace musí být schopna prokázat, že byly stanoveny podstatné environmentální aspekty související s jejími postupy pro zadávání zakázek a že podstatné dopady související s těmito aspekty jsou zohledněny v systému řízení. Organizace by měla usilovat o to, aby dodavatelé a osoby, které jednají jménem organizace, dodržovaly politiku životního prostředí organizace v rámci činností prováděných na objednávku.

V případě těchto nepřímých environmentálních aspektů musí organizace zvážit, jak může tyto aspekty ovlivnit a jaká opatření lze učinit ke snížení jejich dopadu.

6.4 **Význam**

Organizace je odpovědná za stanovení kritérií pro hodnocení vlivu environmentálních aspektů jejích činností, výrobků a služeb a za určení těch aspektů, které mají podstatný dopad na životní prostředí. Kritéria vyvinutá organizací musejí být komplexní, musejí umožňovat nezávislou kontrolu, musejí být reprodukovatelná a přístupná veřejnosti.

Při stanovení kritérií pro hodnocení významu environmentálních aspektů organizace lze mimo jiné zohlednit:

a) informace o stavu životního prostředí ke stanovení činností, výrobků a služeb organizace, které mohou mít dopad na životní prostředí;

▼B

b) stávající data organizace o materiálových a energetických vstupech, vypouštění kapalných odpadů, odpadech a emisích s ohledem na rizika s tím spojená;

c) stanovisko zúčastněných osob;

d) aktivity organizace v oblasti ochrany životního prostředí, které jsou regulovány;

e) zadávání zakázek;

f) design, vývoj, výroba, distribuce, servis, použití, opakované použití, zpracování druhotných surovin a likvidace výrobků organizace;

g) činnosti organizace s nejzávažnějšími náklady na ochranu životního prostředí a přínosem pro životní prostředí.

Při hodnocení významu dopadů činností organizace na životní prostředí zohlední organizace nejen běžné provozní podmínky, ale také podmínky při zahájení a ukončení činnosti a podmínky mimořádných událostí, které lze rozumně předvídat. Pozornost je věnována předchozím, současným a plánovaným činnostem.

▼B

PŘÍLOHA VII

PŘEZKOUMÁNÍ STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

7.1 **Obecně**

Organizace, která nepředložila údaje potřebné pro stanovení a hodnocení podstatných environmentálních aspektů podle přílohy VI, musí přezkoumat své současné chování z hlediska ochrany životního prostředí. Cílem by mělo být zvážit všechny environmentální aspekty organizace jako základ pro vytvoření systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí.

7.2 **Požadavky**

Přezkoumání by mělo zahrnovat pět klíčových oblastí:

a) právní, správní a jiné požadavky, k jejichž dodržování se organizace zavázala;

b) stanovení všech environmentálních aspektů s podstatným dopadem na životní prostředí v souladu s přílohou VI, případně kvalifikovaných a kvantifikovaných, přičemž se vypracuje seznam těch aspektů, jež byly stanoveny jako podstatné;

c) popis kritérií pro hodnocení významu dopadu na životní prostředí v souladu s bodem 6.4 přílohy VI;

d) prozkoumání všech stávajících technik a postupů řízení z hlediska ochrany životního prostředí;

e) hodnocení zpětné vazby ze šetření předchozích událostí.

▼B

PŘÍLOHA VIII

ÚDAJE POTŘEBNÉ PRO REGISTRACI

Minimální požadavky

Název organizace: Adresa organizace: Kontaktní osoba: Kód NACE činnosti: Počet zaměstnanců:

Jméno ověřovatele stavu životního prostředí: Akreditační číslo: Rozsah akreditace: Termín vypracování příštího prohlášení o stavu životního prostředí:

Název donucovacího orgánu nebo orgánů příslušných pro danou organizaci a jméno kontaktní osoby:

V .... dne ...

Podpis zástupce organizace

…